

postmarkedet, og den øgede liberalisering, der forventes i årene fremover, foreslås det, at loven – i modsætning til tidligere lovgivning på postområdet – skal gælde generelt for postvirksomheder. Ejeren af en postvirksomhed, der befordrer adresserede breve, jf. § 3, samt andre adresserede forsendelser, der vejer op til 20 kg, forpligtes til at anmelde virksomheden til Posttilsynet, jf. § 23.

Det er kun den erhvervsmæssige postbefordring, der foreslås omfattet af loven. Som udgangspunkt skal der derfor være tale om regelmæssig postbefordring, der udføres mod betaling.

Lovforslaget omfatter alene adresserede forsendelser. Befordring af eksempelvis adresseløse forsendelser falder uden for lovens bestemmelser.

Vægtgrænsen på 20 kg svarer til den i dag fastsatte grænse for pakker, der er omfattet af befordringspligten.

I stk. 2 defineres postbefordring. En virksomhed skal ikke udføre alle led i postbefordringen for at falde ind under lovens anvendelsesområde. Det er tilstrækkeligt, at virksomheden for eksempel omlever de forsendelser, der er nævnt i stk. 1.

Til kapitel 2

Kapitel 2 indeholder en generel beskrivelse af den forpligtelse, der påhviler staten m.h.t. at sikre såvel private som erhvervsmæssige efterspørgere af postale tjenesteydelser en landsdækkende postservice til en ensartet pris og på et højt kvalitetsniveau. Kapitlet indeholder tillige en beskrivelse af statens eneret på postområdet.

At staten fortsat har eneret på befordring af visse forsendelser er en konsekvens af, at staten har pligt til at sikre en landsdækkende befordring af breve, pakker og blade til ensartede priser og på højt kvalitetsniveau.

I forbindelse med vedtagelsen af dette lovforslag agtes vægtgrænsen for adresserede breve omfattet af eneretten nedsat til 250 gram. Denne liberalisering forventes ikke at reducere statens muligheder for at opretholde den nuværende landsdækkende postservice.

Der er således ved afgrænsningen af eneretten lagt vægt på, at denne også på længere sigt skal være af et sådant omfang, at den kan skabe økonomisk grundlag for en universel postservice til ensartede priser og af høj kvalitet, således som der er tradition for i Danmark, samt sikre opretholdelsen af et passende fintmasket posthusnet. Eneretten bør imidlertid ikke række udover, hvad der er nødvendigt for at sikre opfyldelsen af statens samfundsmæssige forpligtelser på postområdet.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder en beskrivelse af, i hvilket omfang staten er forpligtet til at sikre landsdækkende postbefordring til såvel private som erhvervsmæssige efterspørgere af postale tjenesteydelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 10 og de dertil knyttede bemærkninger, hvorefter befordringspligten ved tildeling af koncession vil blive overdraget til Post Danmark.

Postvæsenets befordringspligt omfatter i dag følgende forsendelser:

- 1) adresserede breve og blindeforsendelser,
- 2) adresserede pakker og
- 3) dag-, uge- og månedsblade samt tidsskrifter.

Denne forpligtelse og afgrænsningen heraf ved hjælp af vægtgrænser og fysiske mål, som i dag er indeholdt i administrativt fastsatte forskrifter, foreslås opretholdt uændret.

Ifølge § 2 i bekendtgørelse nr. 10 af 5. januar 1989 om benyttelse af Postvæsenet er der tillige befordringspligt m.h.t. adresseløse forsendelser, herunder bl.a. forskellige former for kommercielle forsendelser, reklamemateriale, offentlig information m.v.

Denne administrativt fastsatte udvidelse af den egentlige befordringspligt foreslås ikke opretholdt, idet befordring af adresseløse forsendelser i dag er blevet et typisk konkurrenceprodukt og dermed en tjeneste, som Postvæsenet udbyder i fuld konkurrence med andre operatører.

Den allerede eksisterende konkurrence på dette marked forventes i sig selv at sikre afsenderne af adresseløse forsendelser mulighed for befordring af disse, også til mere tyndt befolkede områder, til en pris, som står i et rimeligt forhold til omkostningerne ved udbringning i de pågældende områder.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 2 og stk. 3 i den gældende postlov. Imidlertid er der en produktudvikling i gang på dette felt. Bestemmelsen er derfor ingen hindring for, at koncessionshaveren udvikler nye produkter til erstatning for de i bestemmelsen omtalte tillægsydelser.

Til stk. 3

Befordringspligten vedrører statens forpligtelse til befordring af breve efter Verdenspostkonventionen, samt forpligtelsen til befordring af pakker i henhold til Verdenspostforeningens pakkeoverenskomst, som Danmark har tilsluttet sig. Forpligtelsen til at modtage breve og pakker som angivet gælder i det om-